

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismvs
Catholicus, summam Christianæ institutionis IIII. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

3. Quomodò satisfaciunt, & in quem finem haec tria Ecclesia tribuit
operibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

iustificationem, sed opera quoque exiguntur, ut plena sit & consummata fides. Et hanc iustitiam vbiique docet Scriptura, quæ sequi debet primam. 2. Petri 2. Cuius liuore sanati sumus, ut nunc iustitiae viuamus &c. Seruus gratia acceptatur à Domino, & operibus præcedentibus non meruit: sed tamen nunc debet operari suscepimus.

Quod opera placant iram Dei, cum distinctione 2. docet Ecclesia. Est enim ira D E I, qua punit æternaliter scilicet incredulos, Ioannis VII. Si non creditis quia ego sum, in peccatis vestris moriemini. Atali igitur ira Deus non placatur, nisi per fidem in Iesum Christum: nam dedit Filium, ut omnis qui credit in illum, non pereat: qui ergo non credit, iam iudicatus est, Ioannis tertio. Nulum ergo opus hominis placat Deū ab æterna illa ira, nisi fides in Christum.

Est quoquè alia ira Dei, qua in presenti punit peccatores credulos, quorum poenitentię opera placant & mitigant iram Dei à poena, quam statuit infligere Deus. Sic enim Niniutarum opera placabant Deum Ionae tertio. Sic humiliatio Dauid & oratio placauit Deum, vt cessaret pestilentia, 2. Reg. 24. Sic eleemosyna Nabuchodonosor Regis placauit Deum, vt mitigaret illius poenam, Daniel. 4. A temporaria igitur poena, belli, pestilentię, famis ac aliarum infirmitatum, quibus Deus nos aliquandò visitat, & peccata nostra punit, hæc ira potest placari operibus poenitentiæ, id est, temporaria poena. Sed quoad iram & punitionem æternam, nullū opus Deum placare potest præter unicum Domini nostri Iesu Christi, placatur D E V S à poena æterna: sed opera fidelium placent Deum, quoad poenam temporariā, pro peccatis promeritā ex misericordia & gratia, non dignitate.

De satisfactione, quatenus opera bona pro peccatis satisfaciant, sic cū distinctione docetur: habentur in peccato duo, offendit Dei, deinde iusta correctio, quam

quam meruit peccatum. Offensionem Dei nemo placare potest, aut illi satisfacere, præter solum Christum: nullum opus hominis nec angeli hoc potuit. Ideo Christus mortuus est pro peccatis nostris pro tali reconciliatione, Rom. 4. Et quoniam nullus potuit hominum, posuit Deus pater super illum iniquitatem omnium nostrum, Esaiæ 53. Igitur offensæ Divinae & pœnae æternæ nullus hominum potest satisfacie. Hoc enim reseruatur Christo: hec remittuntur gratis ex misericordia propter Christum credenti & pœnitenti.

Est quoquæ alia satisfactio, quam exigit Deus, sine qua suam satisfactionem Christus non vult distribuere, ut est recōciliatio fratris, Matt. 5. restitutio ablati, Exod. 20. Non furtum facies: restitutio famæ, Non falsum testimonium dices: & sicut exhibuisti mēbra vestra in seruire iniustię & iniquitati, ita nūc exhibete seruire iustię & sanctitati, Rom. 6. & Ioan. Mat. 3. dignos exigit fructus pœnitētiæ contra crapulam ieiuniū, cōtra auaritiā Eleemosynā, cōtra superbiā & luxuriā orationē vult Deus, ne amplius peccemus, Ioan. 8. Et huiusmodi satisfactiones docet Ecclesia ad liberationē à temporatijs pœnis sed pœccatis corā Deo est vnica satisfactio, id est, mors Christi sed illa nulli distribuitur, nisi obediatur & satisfaciatur quoq; sicut dictū est. Satisfactio igitur de pœnis peccatorū, intelligenda est, & de ciuili satisfactione erga proximum, nō de culpa peccatorā Deo. Et quanuis omnes Doctores Ecclesiæ doceant, non solū mentis, sed & operis pœnalem satisfactionem, & quatenus illa sit necessaria, & placeat, hoc tamen non intellegunt de dignitate operum, sed quatenus ita acceptentur ex misericordia propter Christum, qui talem imputationem meruit, ita quod hoc relinquatur saluum, quia Christi mors satisfecit pro peccatis totius mundi, Ioan. 2.

Duplex

Duplex est opus bonum: propitiatorium, id est, quod meretur remissionem & salutem omnibus: hoc unicum in mundo, id est mors Christi. Aliud opus dicitur Eucharisticum, id est laus, quo Deum honoramus, confitemur, inuocamus, gratias agimus, quo seruimus proximo, & carnem nostram castigamus: Hæc omnia sunt opera Christiani iustificati, sed non illa opera propitiatoria, sed laudis, &c. & non merentur iustificationem, sed retinent.

CAP. XII.

ARGUMENTA.

1. *Quid sit condignum præmium & æquale bonorum operum.*
2. *Quid sit præmium gratiæ, & quantum se extendat.*
3. *Quare Deus adeò largus est in distribuendis præmijs.*

AEquum & condignum præmium est & dicitur, quod respondet secundum rigorem iustitiae labori, sicut mercenarius pro labore suo accipit condignum meritum & præmium, de quo dicit scriptura Deutero. 24. Non negabis mercedem indigenis & pauperis. Tobiæ 4. Quicunq; tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarij tui apud te non retineatur & moretur. Et sic Luc. 10. & 1 Timoth. 5 Dignus est operarius mercede sua, & Ro. 4. merces donatur secundum meritum, & non ex gratia: respondet igitur hoc præmium secundum humanam & diuinam iustitiam labori. Et sic nullum est nobis præmium coram D E O. Nam cùm omnia fecerimus, adhuc serui inutiles sumus, Luc. 17.

Præmium